

270 hval merktir í Miðvágsgrindini:

Brimgarðurin hefur broytt sandin á Miðvági

Dagsstevnd doyði grind á Miðvágið leygardagin, júst tvey ár eftir stóru - og nógv umrøddu grindina upp á góðar 700 hval, sum doyði 29. juni 1994. Hesaferð doyðu nakað yvir 300 hval, men grindin fekst ikki at gera landgongd og varð tí krøkt frá báti.

EIRIKUR LINDENSKOV

Hóast vágafolk fingur part í grindini, sum doyði í Vestmanna hósðagin, so komu grindaboðini leygardagin kortini væl við, tí long tíð er gingin, síðan grind seinast doyði í Vágum. Fyri júst tveimum árum síðani - eisini 29. juni, doyði stór grind, um 700 hval, á Miðvági. Síðani hevur ikki grind verið, burtursæð frá einari í fjør upp á fyra hval, sum varð bytt til Ellisheimið.

Men drápið leygardagin gekk kortini ikki so væl, ella rættari skjótt, sum ætlað. Grindin varð hildin til um 11 tíðina, men hon fekst ikki at gera landgongd.

Hans Chr. Joensen, grindformaðurur sigur, at ytri brimgarðurin ger, at sandurin broyttir so nógv, og at tað tí er vorðið ov grunt úti á fjørðinum.

- Meiningarnar eru sjálvandi ymskar, men gamalt

var at halda grind til á Miðvági, tá hálvfarað var. Vit royndu kortini at halda grindini til seint fyrrapartin, tá hægsta fjøra var, men tað bar ikki væl til. Einir 100 hval doyðu.

Restin av grindini var liggjandi á fjørðinum, og tí valdu teir at biða til tað var flótt meira.

Men grindin vildi ikki gera landgongd.

- Hon fór kortini longur og longu inn, so hvørt tað flóddi, sigur Hans Chr. Joensen. - Men heilt inn fingur vit hana ikki. Tí valdu vit at krøkja frá bátunum, og draga hvalirnar á land. Teir fyrstu vórðu krøktir á henda hátt, men seinni fingur vit krøkt frá landi.

- Einki ófantaligt ella óforsvarligt fór fram, tað tók bara í so langa tíð, greiðir Hans Chr. Joensen frá.

Onkur grindamaður helt, at teir eins væl kundu skorið á háls frá bátunum, men til

tað sigur Hans Chr. Joensen, at tað hevði als ikki verið frægari. Tað, sum fór fram, var fult forsvarligt og í trá við reglurnar. Trupulleikin var bert tann, at tað tók so langa tíð at draga allar hvalirnar til lands.

- Men hvussu hevði verið, um loyvt var at stungið, hevði grindin tá gjørt landgongd?

- Tað eru sjálvandi ymsar meiningar um tað. Tað var mangan gjørt fyrr fyri at fáa gongd á grindina, men um tað hevði loyst trupulleikan, er ilt at siga, heldur Hans Chr. Joensen, grindformaður.

Hann sigur, at grindformenninir í oynni nú fara at hava fund við sýslumannin fyri at tosa um trupulleikan. Sjálvur heldur hann, at teir ikki eiga at halda grind til, meðan fjøra er.

- Nú hava fólk sæð, hvussu trupult tað er at fáa grind at gera landgongd, meðan fjøra er. Tí verður

At havnarmenn leita sær vestur í Vágar í grind, er ikki so løgið. Drápsparturin í grindini í Miðvági leygardagin var eitt skinn. Hetta er einar tiggju ferðir so nógv, sum havnarmenn eru vanir við. Á myndini siggjast Heri Kragestein og Sveinur Thomassen úr Havn skera upp grind.

tað helst lættari at taka støðu, heldur Hans Chr. Joensen.

Merktir vóru 270 hval. Tá

avtornaði vóru nakað oman fyri 300 hval. Drápsparturin gjørdist eitt skinn í part og grindin var eisini bytt út til

heimapartar í Vágoyinni og í Mykinesi.

Δ

Ílla gekk at fáa grindina at gera landgongd. Einir 70 hval gjørdur landgongd um morgunin, restin varð seint seinna partin krøkt frá báti og háláð á lan og skorið á háls.

